

man bedre kan overse dette Forhold, har jeg henvendt mig til Generaldirektoratet for Statsbanerne og spurgt, hvor høje Udgifterne vil være for Plan „M“ i Forhold til den Hammerich'ske Plan, og jeg har modtaget følgende Skrivelse, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal tillade mig at oplæse:

„I Anledning af Hr. Landstingsmandens Forespørgsel af 3. ds. skal man oplyse følgende vedrørende den paatænkte Omordning af Banegaardsforholdene ved Aarhus:

Efter Gennemførelse af den Hammerich'ske Plan vil man have følgende Stationer:

Centralbanegaard ved Aarhus Ø., Personbanegaard ved Ryesgade samt 2 Krydsningsstationer uden offentligt Sidespor, medens man efter Gennemførelsen af Plan „M“ har: Godsbanegaard i Mølleengen, Personbanegaard ved Ryesgade og Lokalstationen ved Aarhus Ø.

Driften af de Hammerich'ske Banegaarde maa antages at blive lidt billigere end Driften af Banegaardene efter Forslag „M“, men Driften af Banestykket fra Ryesgade over Brabrand og Mundelstrup til Hinnerup, der ikke vil kunne nedlægges, men maa drives særskilt, vil forøge de aarlige Driftsudgifter ved den Hammerich'ske Ordning meget betydeligt, saaledes at den Hammerich'ske Ordning alt i alt vil medføre en betydelig aarlig Merudgift i Forhold til Forslag „M“. Der var ogsaa spurgt, om der forelaa nogen Nødvendighed for nogen Omforandring eller nogen større Bekostninger ved Aarhus Østbanegaard, og her tilsvares i samme Skrivelse: „Der foreligger ikke nogen Nødvendighed for eller noget Ønske om en større Udvidelse eller Omordning af Aarhus Ø. hverken i den nærmeste Fremtid eller foreløbig“, undertegnet Andersen-Alstrup. Det var altsaa Svaret baade med Hensyn til Anlæg og Driftsudgifter. Flertallet mener, at det Ændringsforslag, som Flertallet stiller, er en god og forsvarlig Plan. Det er en Plan, der har Mulighed for de Udvidelser, man kan ønske at vedtage senere, og Flertallet kan ikke skønne rettere efter alt det, der foreligger, end at det ogsaa er det billigste. Og saa er der navnlig et Punkt, som der ogsaa maa lægges stor Vægt paa, og det er det, at det er den Plan, der hurtigst kan afhjælpe de Mangler, der er. Forslaget gaar ud paa, at der bevilges 3,600,000 Kr. foruden det, der skal til til Ekspropriation.

Jeg skal i Henhold til disse Betragt-

ninger tillade mig at anbefale Flertallets Ændringsforslag Nr. 1 til § 1 og den dermed i Forbindelse staaende Ændring til Lovforslagets Titel. Jeg skal slutte med at sige, at Sagen er af en saadan Beskaffenhed, at Rigsdagen slipper ikke for Spørgsmaalet om Aarhus Banegaard, før Sagen er vedtaget. Spørgsmaalet vil komme igen atter og atter, Nødvendigheden byder det. Men vi haaber jo ogsaa paa, at Forslaget maa blive vedtaget.

Rambusch: Den ærede Ordfører betone med Rette, at denne Sag er en stor og vanskelig Sag. Det bringer en til at mindes, at ved Sagens første Behandling rettede det ærede 11te kongevalgte Medlem (Bojsen) en stærk Opfordring til Tinget om at se stort paa denne Sag. Det var en Opfordring, som vi i Mindretallet ganske kan slutte os til, idet en stor Sag nødvendigvis kræver, at der skal ses stort paa den, hvis der skal tilvejebringes en virkelig rationel Løsning. Men at se stort paa en Sag er ikke afgjort alene ved det Hensyn, som vistnok laa nærmest for det ærede 11te kongevalgte Medlem (Bojsen), at man ikke maa lade det være det ene afgørende, om Sagens Gennemførelse i Øjeblikket koster noget mere eller noget mindre, at man i en saadan Sag i rette Øjeblik ikke maa vige tilbage for, at der kommer noget større Udgifter — og det er noget ganske andet end at udvise utidig Flothed, tværtimod er det meget ofte Tilfældet ved Løsning af store tekniske Problemer, at den Løsning, som i første Øjeblik synes dyrest, viser sig i Længden at være den billigste, naar de rette Hensyn tages til alle Sider. Men det at se stort paa Sagen er ikke gjort alene dermed. Man maa ogsaa se fremad i Tiden og vogte sig for, at man ikke stirrer nærsynet blot paa, hvad man lige for Øjeblikket kan klare sig med. Det er af Vigtighed at se noget ud i Fremtiden og undersøge, om den Løsning, man foreslaar, ogsaa for en noget længere Fremtid kan være fyldestgørende. Derved kommer vi igen i en meget nær Forbindelse med det tekniske Storsyn, det, som jeg kunde kalde Overbliksprincippet, og da gælder det navnlig om at se, hvad der saa meget ofte er Tilfældet med tekniske Opgaver, at de griber ind i andre Opgaver og paavirkes af andre Opgaver. Det gælder om at se, naar de danner et Led af et større Hele, saaledes som det netop er Tilfældet med denne Sag. Om den end med Rette kan betegnes som en stor Sag, er den dog kun et Led af en Sag, der er langt større, nemlig hele Ordningen af det østjyske Bane-